

Tertius actus

^f Tutandam ad aetate reulit. Per hanc dexterā fūda & foderis mēbris ad manū fit cōuētioniōis .
a Ingeniū. Legit & geniū q̄li p̄ familiarē .i. natura dēi. dicit em̄ poete q̄ glibet hō geniū propriū habeat sicut nos credimus angelum.
b Solitudinē. Solitudinē & sollicitudinē legitur tūc sensus est obtestor. i. adiuro te p̄ dūis sollicitudinē. **c** Obtestor. Obtestatio dicitur q̄n̄ cū adiuramus quē rogamus. **d** Segreges ad fidē. deferas ad solitudinē. Hoc est ne aliā dūcas aut amare desinas etiā si nō ducas aliam.
e Si dilexi te. Vm̄ur si in tali genere loquendi cū aliqd̄ p̄stitū volumus exprobrare. **f** Te isti viri do. Hac dicimus vt singularia sunt; & non precipitantur nec dicuntur vno spiritu.
g Virum amicum. Quia potest maritus eē non cum amic⁹. **h** Hanc mihi in manū dat Mirenon huius manū. **i** Mors continuo. Quo magis memorē esse oportet post quā illa locuta non est. **k** Accepta serabo. Conduisit p̄ deliberationis sue p̄ electionem.
l Propera atq; audin. Reuocatio ad argum̄tum magni amoris accedit.

^{f. quā tepeo} ^{.i. natura sua m̄a uerū} ^{p̄ constantiā fidelit̄}
 te per hanc dexteram oro / & ingeniū tuū per tuā fidem.
^{q̄ sola est nisi ubi} ^{q̄li post somn̄ z} ^{seu angas}
^{b vni cōducatur} ^{eratē amantē} ^{elo nges}
 perq; huius solitudinem te obtestor: ne abs te hanc segre
^{venō} ^{deferā re} ^{.i. ex code v̄ro q̄ p̄genē} ^{vel}
^{linguas e} ^{secheriā nō solū}
 ges neu deferas: si te in germani fratris dilexi loco: siue te
^{q̄li.} ^{.i. plurimū estimatur} ^{siue} ^{officiosa ob}
^{.i. siue rituali z re m̄iā gentile} ^{sequitō}
 hac solum semp fecit maximi / seu tibi morigera fuit in
^{q̄li.} ^{martem} ^{.i. nō desinat vt cū v̄rope: q̄ gus sit ad}
^{hanc n̄am sup} ^{credo erado} ^{cōmēdo fidelit̄m q̄li.}
 rebus oibus: te isti virum do amicum tutore / patrem bo
^{pellentem} ^{q̄. d. p̄ manū cōm} ^{.i. d̄n.} ^{illico} ^{chr̄.} ^{arripit} ^{pp̄te qua}
 na nostra hac tibi committo: & tuā mando fidei. Hanc
^{creo. nos cōiungit} ⁱ ^{si v̄roem}
 mihi in manū dat, mors continuo ipsam occupat, accepti
^{l̄.} ^{.i. v̄roē} ^{.i. futurū vel} ^{re facerū} ^{hoc v̄cū iere}
 accepta serabo. Mi. ita. spero quidem. PAM. sedar tu
^{disce eā sōi re} ^{.i. sagacē mulierē q̄ adeo ad} ^{reuoca eā audis me}
^{due linguas} ^{parientē fere ope} ^{uocidū}
 abis ab illa. Mi. obtestricē accerso. Pā. propra: audin: ver
^{.i. ne dico illi} ^{.i. aus dolorū itep} ^{irritū capio}
 bū vnū caue de nuptijs: ne ad morbū hoc etiā. My. teneo.

In hac scena V. est colloquiū duorū adolescentū Carini & Paphili altera ps fabulæ ondit. Nā andria ex duog adolescentū periculis gaudisq; cōponit. Byrria & Carini addit The reū fabulæ q̄ tū apud Menandri non sunt ne philomena spreta relinq̄ret aut sine sponso pamphilo aliā ducere. **a** Quid ais. Ex verbis Carini apparet Byrria nūciāse futuras nuptias factas cū Paphilo: nec adducit tū vt statū credat & accommodat aim. Sapius ergo repetit interrogando. **b** Illa. Bene velut amatorie de certā loqrē p̄sona. **c** Sicest. Hoc cū indignatione stomachi dixit. Apud fortū. De loco mō / de tpe / de p̄sona edauro. **e** Veh misero mihi. Tandem aliqñ p̄dus eius est vt crederet. Veh interiectio est his rebus q̄s exccramur

Secundus actus;
 Carinus Adolescēs Byria Paphilus;
^{diuo serue} ^{verū phlo} ^{.i. v̄cū vt nubes}
 Vid ais byria: dat ne illa. Pamphilo hodie nup
^{.i. v̄cū hodie} ^{.i. hoc q̄ren̄ e quo} ^{paulo}
^{nuptiā} ^{scio vel vnde} ^{ante}
^{accepti} ^{exccratis} ^{deccratis} ^{de futuro}
^{bono}
 tū. By. Sicest. Ca. Qui fais: By apud fore mo
 do edauro audiuī. Ca. Veh misero mihi, vt animis in spe